

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 260/2019-60

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. mája 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša a Mojмира Mamojku (sudca spravodajca) prerokoval návrh na vydanie doplnčacieho nálezu vo veci ústavnej sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného advokátom Mgr. Michalom Zemanom, Medená 18, Bratislava, v ktorej namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 141/2017 z 30. augusta 2018, a takto

r o z h o d o l :

Návrh na vydanie doplnčacieho nálezu **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. apríla 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Cdo 141/2017 z 30. augusta 2018 (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu“).

2. Ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konane vo veci meritórne rozhodol nálezom sp. zn. I. ÚS 260/2019 z 28. januára 2020, v ktorom vylovil, že základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením najvyššieho súdu porušené boli, napadnuté uznesenie najvyššieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, zrušil tiež súvisiaci rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7 Co 235/2018 z 27. februára 2019 a rozhodol o trovách konania. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovel.

3. Sťažovateľ doručil ústavnému súdu 28. februára 2020 návrh na vydanie dopĺňacieho nálezu, v ktorom navrhoval, aby ústavný súd zrušil aj rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 219/2019 z 30. októbra 2018 (správne z 30. októbra 2019, pozn.) s odôvodnením, že ide o rozhodnutie o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7 Co 235/2018 z 27. februára 2019 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“), ktorý bol ústavným súdom nálezom zrušený. Rozsudok najvyššieho súdu je tak priamym dôsledkom existencie rozsudku krajského súdu, bez ktorého existencie by k podaniu dovolania sťažovateľom nedošlo.

4. Sťažovateľ zastáva názor, že ústavný súd mohol rozhodnúť o zrušení rozsudku najvyššieho súdu (nového rozhodnutia o dovolaní) aj bez výslovného návrhu sťažovateľa, v čom mu nebránila ani viazanosť ústavného súdu rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, pretože táto viazanosť ústavného súdu sa odvíja od toho, ako sťažovateľ vymedzil porušenie svojich práv. Uvedený názor sťažovateľ prezentoval za súčasnej argumentácie, že ústavnému súdu nebola existencia rozsudku najvyššieho súdu známa.

5. Rozsudok najvyššieho súdu ako nové rozhodnutie o dovolaní, ktoré sťažovateľ navrhuje zrušiť, rozhodol v neprospech sťažovateľa rozhodujúcu právnu otázku, či je možné

odporovať dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov schválenej súdnym zmiernom. Vzhľadom na nález ústavného súdu v tejto veci sa obnovil stav pred rozsudkom najvyššieho súdu, teda v súčasnosti platí rozsudok krajského súdu sp. zn. 7 Co 100/2016 z 25. mája 2016 (pôvodné rozhodnutie odvolacieho súdu), ktorý danú právnu otázku vyriešil v prospech sťažovateľa.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok.

10. Podľa § 225 CSP ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Podľa § 225 ods. 2 CSP doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudok, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne.

11. Úlohou ústavného súdu v konaní o ústavnej sťažnosti je rozhodnúť o celom predmete konania. Otázka, či v náleze ústavného súdu, resp. v uznesení ústavného súdu bol vyčerpaný celý predmet konania, súvisí s viazanosťou ústavného súdu rozsahom a dôvodmi uvedenými v návrhu na začatie konania, v danom prípade uvedenými v ústavnej sťažnosti (pozri § 45 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd je teda viazaný predovšetkým petitom návrhu a môže rozhodnúť len o tom, čoho sa navrhovateľ domáha a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojho práva. Ústavný súd nemá žiaden ústavný ani zákonný podklad pre iné rozhodnutie.

12. Ústavný súd v zmysle uvedeného návrh sťažovateľa na vydanie doplnacieho nálezu zamietol z dôvodu, že nálezom sp. zn. I. ÚS 260/2019 z 28. januára 2020 bolo rozhodnuté o celom predmete ústavnej sťažnosti konania tak, ako ho sťažovateľ vymedzil. Sťažovateľ rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 219/2019 z 30. októbra 2019 neurobil predmetom konania pred ústavným súdom vo veci sp. zn. I. ÚS 260/2019 ani ústavný súd počas tohto konania o jeho ústavnej sťažnosti žiadnym spôsobom neinformoval o skutočnosti, že na najvyššom súde prebieha sťažovateľom iniciované v poradí druhé dovolacie konanie, ktorým sa sťažovateľ domáhal preskúmania rozsudku krajského súdu zrušeného nálezom ústavného súdu.

13. Ústavný súd dodáva, že z jeho činnosti mu je známa skutočnosť, že sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia svojich práv a zrušenia rozsudku najvyššieho súdu prostredníctvom ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 17. februára 2020, ktorá je vedená pod sp. zn. Rvp 335/2020.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu